

POSTANOWIENIE

Dnia 22 lutego 2008 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Grzegorz Misiurek

w sprawie z powództwa A. J.

przeciwko Agencji Ochrony (...) Spółce z o.o. w W. i (...) Towarzystwu Ubezpieczeniowemu „E.(...)” S.A. w S.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 22 lutego 2008 r.,

na skutek skargi kasacyjnej powoda

od wyroku Sądu Apelacyjnego z dnia 13 kwietnia 2007 r., sygn. akt VI ACa (...),

odrzuca skargę kasacyjną.

Uzasadnienie

Określone w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. wymaganie uzasadnienia w skardze kasacyjnej wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania zostaje spełnione, jeżeli skarżący wykaże, że w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Cel wymagania przewidzianego w art. 398⁴ § 1 pkt 3 k.p.c. może być zatem osiągnięty jedynie przez powołanie i uzasadnienie istnienia przesłanek o charakterze publicznoprawnym, które mogą stanowić podstawę oceny skargi kasacyjnej pod kątem przyjęcia jej do rozpoznania. Na tych jedynie przesłankach Sąd Najwyższy może oprzeć rozstrzygnięcie w kwestii przyjęcia bądź odmowy przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

We wniesionej skardze kasacyjnej wniosek o przyjęcie jej do rozpoznania oparty został na przesłance oczywistej zasadności tego środka zaskarżenia oraz nieważności postępowania. Skarżący podniósł, że orzekający w niniejszej sprawie sędziowie zostali delegowani do orzekania na podstawie delegacji, która nie została podpisana przez Ministra Sprawiedliwości, co przesądza o jej nieskuteczności.

W niniejszej sprawie przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania nie uzasadnia nieważność postępowania. Zgodnie ze stanowiskiem Sądu Najwyższego wyrażonym w uchwale pełnego składu Sądu Najwyższego z dnia 14 listopada 2007 r., BSA 1-4110-5/07, ustawowe uprawnienie Ministra Sprawiedliwości do delegowania sędziego do pełnienia obowiązków sędziego w innym sądzie może być w jego zastępstwie albo z jego upoważnienia wykonywane przez sekretarza stanu lub podsekretarza stanu.

Powołując się na oczywistą zasadność skargi kasacyjnej skarżący wskazał, że argumenty przemawiające za istnieniem tej przesłanki przytoczone zostały w uzasadnieniu podstaw kasacyjnych. W orzecznictwie Sądu Najwyższego zostało już wyjaśnione, że uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie może zastąpić uzasadnienie podstaw kasacyjnych.

Z tych też względów Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁶ § 3 k.p.c. orzekł, jak w sentencji.